

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 16 de gener de 2014 el Sr. G.D.T. va formular demanda de divorci i de modificació de mesures paternofilials a tramitar pel procediment abreujat contra la Sra. A.G.C.G. i, després d'invocar els fonaments de dret que considerava d'aplicació al cas, suplicava de dictar Sentència declarant en essència la dissolució per divorci del matrimoni, així com l'atribució de la guarda i custòdia de la filla M. a favor seu, amb l'establiment d'una pensió d'aliments en consonància amb la situació econòmica de la mare, mentre que la del fill A. fos compartida entre ambdós progenitors.

II.- La Sra. A.G.C.G. va contestar la demanda a l'audiència fixada el 13 de febrer de 2014 i, després d'exposar la relació fàctica i jurídica que entenia d'aplicació al cas, suplicava dictar sentència estimant la demanda de divorci i presentant oposició a la demanda de modificació del règim de guarda i custòdia acordat, així com a la reducció de la pensió d'aliments en el seu dia establert.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 3 de desembre del 2015 va decidir:

“Primer.- Declarar la dissolució del matrimoni per causa de divorci dels consorts G.D.T. i A.G.C.G.

Segon.- Mantenir la pàtria potestat compartida dels menors M. i A.

Tercer.- Atribuir la guarda i custòdia de na M. al Sr. G.D.T., i pare dels menors, i d'en A. a la Sra. A.G.C.G., i mare dels menors. Establir un règim de visites d'acord amb l'establert en el quart Fonament de Dret.

Quart.- Fixar una pensió d'aliments de 150€ mensuals a favor de na M. i a càrrec de la Sra. A.G.C.G., d'acord amb allò precisat en el cinquè Fonament de Dret. Establir un repartiment de les despeses extraordinàries entre ambdós progenitors en un percentatge del 50%.

Cinquè.- Cursar el corresponent ofici al Registre Civil, un cop esdevinguda la fermesa de la present resolució, als efectes d'inscripció.

Sisè.- No efectuar un especial pronunciament en relació a les costes judicials ocasionades.”

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la Sra. A.G.C.G. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació en el sentit d'atorgar-li a ella la guarda i custòdia de la seva filla M., fixant una pensió per aliments en favor dels fills comuns i a càrrec del seu progenitor de 500 euros mensuals, confirmant la citada resolució en tots els demés aspectes i sense fer especial pronunciament respecte de les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que en data 10 de març del 2012 l'Hble. Tribunal Unipersonal va dictar Sentència en la què declarava la separació matrimonial de la Sra. A.G.C.G. i el Sr. G.D.T., atorgava la guarda i custòdia dels fills nascuts del citat matrimoni a la seva mare i establia l'obligació del seu progenitor d'abonar una pensió en concepte d'aliments en favor dels seus fills de 500 euros mensuals.

Consta a les actuacions que en data 16 de gener del 2014 el Sr. G.D.T. va sol·licitar que es dictés Sentència declarant la dissolució del matrimoni celebrat entre les parts per causa de divorci, que se li atorgués a ell la guarda i custòdia de la seva filla M., amb l'establiment d'una pensió d'aliments en consonància amb la situació econòmica de la mare, mentre que la del fill A. fos compartida entre els dos progenitors, o, subsidiàriament, en cas que s'atorgués la guarda i custòdia del fill a la seva mare, que es reduís la pensió d'aliments que ell estava obligat a pagar. La Sentència objecte del present recurs va estimar en part la dita demanda declarant la dissolució del matrimoni per causa de divorci i atribuint la guarda i custòdia de la menor M. al seu pare i la del menor A. a la seva mare i fixant una pensió d'aliments a càrrec de la Sra. A.G.C.G. i en favor de la seva filla M. de 150 euros mensuals i contra aquesta decisió s'alça la Sra. A.G.C.G.

II.- Com a primer greuge contra la decisió de la Sentència d'instància argumenta la Sra. A.G.C.G. que cal atribuir-li a ella la guarda i custòdia de la seva filla M., ja que sempre ha tingut la responsabilitat de criar-la, sempre s'ha preocupat de que estigués ben atesa i sempre s'ha fet càrrec de les seves despeses. D'altra banda manifesta que atorgant la seva guarda i custòdia al Sr. G.D.T. s'està propiciant una situació de risc per la menor, ja que des de que

conviu amb el seu pare no acudeix al Servei de Salut Mental, com feia quan vivia amb ella i com requereix el seu estat, ni efectua proves analítiques de control de tòxics que li són precisos, de tal manera que cal vetllar pel seu interès i no per la seva voluntat, establint que sigui la seva mare la que tingui la seva guarda i custòdia, ja que el seu pare no la subjecta a cap control.

Per tal de donar resposta als arguments de la recurrent cal posar de relleu que, com manifesta la M. en l'acte d'exploració de la menor celebrat en data 10 de desembre del 2014 (foli 212), ella conviu amb el seu pare des del mes de setembre del 2014, data en la què, segons afirma en el dit acte, la seva mare la va fer fora de casa seva. De les citades manifestacions es dedueix igualment que la convivència de la M. amb el seu pare s'ha desenvolupat des de llavors sense incidències, millorant la seva relació amb la seva mare, que abans era molt conflictiva, com reconeix la Sra. A.G.C.G. en la seva compareixença (foli 243) i amb la què manifesta que es veu com a mínim cada quinze dies, encara que habitualment la veu més sovint. La M. afirma igualment que vol continuar vivint amb el seu pare i que el règim de guarda i custòdia d'aquell moment la satisfà i, tenint en compte que la menor complirà 18 anys el x. de x. de l'any present, cal respectar especialment la seva voluntat, com destaca el Mgfc. Ministeri Fiscal en el seu informe, sempre que al fer-ho no es perjudiqui el seu interès, que ha de ser primordial. D'altra banda, malgrat en el dit acte manifesta que ha deixat els seus estudis de comptabilitat, de l'informe aportat en aquesta alçada resulta que, posteriorment, la M. ha seguit els seus estudis de x. de manera profitosa durant el primer quadrimestre del curs 2015-2016, mereixent la felicitació de la seva tutora. Finalment, atesa la mala relació que tenia amb la seva mare i el seu germà mentre convivia amb ells i tenint en compte que la seva actitud ha millorat des de que viu amb el seu pare i que en un termini brevíssim serà major d'edat, no entenem aconsellable estimar la petició de la Sra. A.G.C.G. de que se li atribueixi a ella la guarda i custòdia de la seva filla.

III.- Pel que fa als arguments de la Sra. A.G.C.G. en el sentit que el pare no té disponibilitat per atendre la seva filla, ni capacitat per fer-ho, no té cura de la seva salut, no li imposa normes, no li paga a ella la pensió acordada i que la

menor vol tornar amb la seva mare, cal destacar que de les proves que consten a les actuacions es dedueix que l'atenció que el Sr. G.D.T. presta a la M. és l'adequada i no consta cap impediment pel que fa a les seves capacitats, com destaca el Mgfc. Ministeri Fiscal, ja que la menor ha millorat en el seguiment dels seus estudis, manifesta que és responsable de portar a terme determinades tasques a la llar, sense que tingui rellevància a aquests efectes que el Sr. G.D.T. hagi deixat de pagar en ocasions la pensió deguda a la Sra. A.G.C.G. i sense que s'hagi provat, ans al contrari, la voluntat de la menor de tornar a viure amb la seva mare.

Pel que fa a la salut de la M., consta a l'Informe Social de data 22 d'abril del 2015 aportat al foli 229 de les actuacions que la menor realitza un seguiment psicològic al Servei de Salut Mental i un cop al mes analítiques de control de tòxics a la Unitat de Conductes Addictives, de tal manera que no és cert que no s'efectuï un seguiment del seu estat de salut. D'altra banda, en el citat informe consta que les seves analítiques són positives en tòxics i que el Sr. G.D.T. ho sap, però consta igualment que el progenitor ha efectuat entrevistes de seguiment de la salut de la seva filla a on ha mostrat predisposició a col·laborar amb aquest servei i que l'addicció de la M., si és que continua, ja existia quan la seva mare en tenia la guarda i custòdia.

IV.- Com a segon motiu de greuge contra la decisió de la resolució d'instància, argumenta la recurrent que no és procedent condemnar-la a pagar una pensió d'aliments en favor de la seva filla, ja que el Sr. G.D.T. mai l'havia demanat, però aquest motiu no es pot estimar ja que a la demanda que dona origen al present procediment formulada pel citat senyor consta expressament la petició de que "la Sra. A.G.C.G. satisfaci al Sr. G.D.T., en concepte d'aliments de la filla comuna, una quantitat mensual a determinar pel Tribunal, en atenció als ingressos de la mare, desconeguts per aquesta part". D'altra banda, és cert que el Sr. G.D.T. sols reclamava subsidiàriament en la seva demanda que, si se li atorgava la guarda i custòdia del seu fill A. a la seva mare, com així ha estat, se li reduís la pensió que estava obligat a pagar-li en virtut de la sentència que resolvia la demanda de separació, mentre que la que és objecte del present recurs no la redueix, sinó que la suprimeix. No obstant,

per un cantó, en la petició de reducció queda inclosa la de supressió i, per un altre, pel que fa a la fixació de pensió d'aliments en favor dels fills no regeix el principi dispositiu, sinó que són els Tribunals els que l'estableixen valorant la situació econòmica dels pares i les necessitats dels fills i en el cas present era correcte estimar que, tenint la Sra. A.G.C.G. uns ingressos superiors als del Sr. G.D.T. i sent les despeses d'una menor de 17 en principi superiors als de un menor de 13, fos la primera la que abonés al darrer una pensió d'aliments que, d'altra banda, és de quantia mínima, raó per la qual no es pot parlar de *reformatio in peius*, ni de vulneració del principi de congruència, ni de limitació del dret de defensa.

Defensa igualment la recurrent que el Sr. G.D.T. no complia amb el pagament de la pensió fixada judicialment i no es preocupava dels fills i que els seus ingressos no li permetien fer-se càrrec d'una pensió de 150 euros mensuals en concepte de pensió d'aliments de la seva filla. No obstant, si el Sr. G.D.T. no li abona la pensió acordada judicialment la recurrent té al seu abast la possibilitat de reclamar judicialment que compleixi les seves obligacions, però aquest fet no la disculpa de complir les seves i de les actuacions es dedueix que el Sr. G.D.T. sí que es preocupa pels seus fills. Pel que fa als ingressos dels dos progenitors, consta a les actuacions que el Sr. G.D.T. cobra mil euros mensuals (folis 253 i 254), de tal manera que, si bé la Sra. A.G.C.G. acredita que en l'actualitat cobra 1.390,37 euros mensuals, com es dedueix del certificat del responsable de recursos humans de "A." aportat en aquesta alçada, la seva situació econòmica és millor que la de l'adversa, raó per la qual és correcte que contribueixi a satisfer els aliments de la seva filla amb la quantitat acordada de la qual es pot fer perfectament càrrec, com tampoc eximia al Sr. G.D.T. de pagar la pensió de 500 euros pels seus fills el fet de cobrar una salari de entre 1.300 i 1500 euros com es destaca a la Sentència d'aquesta Sala de data 29 de novembre del 2012, sense perjudici de que si la seva filla esdevé autònoma des del punt de vista econòmic una vegada assolida la seva majoria d'edat aquesta suma es pugui reduir o suprimir.

V.- Malgrat desestimar-se el recurs no procedeix fer especial pronunciament respecte de les costes del procediment atesa la naturalesa del

litigi i en aplicació de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la Sra. A.G.C.G. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 3 de desembre del 2015 que CONFIRMEM íntegrament, sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-